

MÍÐVIKAN

ur hjá konginum í Siam

Frants var í tveir ár í Bangkok, har hann var kokkur hjá sjálvum konginum

Her endaði drúgva ferðin hjá Frants í New Castle

17. oktober

Apan hjá 1. stýrimanni datt fyri borð og druknaði. Tað var kanska líka frætt fyri hana. Hon hevði uttan iva seinni farið sama veg, men tá við einum steini um hálsin!

21. oktober

Eg havi lagt míni europeisku klæði at turka í sólini. Síðan verða tey pakkað í mína kistu. Tey eru framvegis í so góðum standi, at eg kann fara til sjónleik í teimum, um so skal vera.

22. oktober

Tá ið skiparin gevur okkum átalu, kalla vit tað at fáa eina sigar. [Hetta hevur eisini verið brúkt umborð á føroyskum skipum heilt til nýggja tíð].

Annars er arbeiðstíðin frá kl. 4 morgun til kl. 7 á kvöldi. Skiparanum dámar einki, um vit taka okkum av løttum inn ímillum.

8. november

Í dag eru fimm ár liðin, síðani eg fór úr Danmark til Føroya at arbeiða hjá abba. Ja, tað er ógvuliga ótakksamt at vera kokkur. Nøkrum menniskjum ber til at tekkjast, men við sama mati dag um dag kunnu øll gerast misnøgð.

15. november

Í dag fara vit fram við kappan Góða Vón, sunnast í Afrika, men vit síggja tíverri ikki land.

Nú eru vit komnir úr Indiska Havinum í Atlantshavið, landsynnings passatvindurin er okkum til vildar.

16. november

Skiparin er ein merkilgur maður. Hann hevur verið gronutur alla tíðina síðani vit fóru frá Siam, men seinastu vikuna hevur lagið verið av tí besta. Tað er munur á, sum tað er lættari á tann hátt.

12. desember

Nú nærkast jólum, og tey fara vit at halda onkustaðni í Atlantshavinum.

Tað var við eini slíkari bark, at Frants var kokkur, teir hálvan fjórða mánaðan ferðin úr Siam til Europa vardi

Men eg leggi einki í, hvar vit halda jól, bara eg sleppi at sita einsamallur og hugsa um heimið og tey fegnu systkin og foreldur sum hugna sær har heima.

“Det er grumsomt at ligge paa Havet Maaned efter Maaned. Man savner alt, gode Mad og pæne Klæder, ny og stor Omgangskreds, savner kvindelige Væsener til Hygge og Opbyggelse.”

Jólaaftan

Neyðars sjómaður. Skiparin segði í dag, at hann hevur verið giftur í 16 ár men bara verið heima tvær ferðir jólaaftan.

30. desember

Nú er annað svinið, sum vit hava umborð slaktað, og hetta hevur volt mær nakað av trupulleikum. Eg havi gjørt blóðpylsu fyrstu ferð í lívinum. So nú liva vit av svinaúrdráttum. Vit komu framvið oyggjabólkin Azorurnar í dag. Alt sum í minsta mun kann minna meg um Føroyar ger meg í góðum lag. Nú fer eisini at kólna í veðrinum og vit mugu lata okkum í eftir tí. At hugsa

sær til, at eg enn eigi føroyskar sokkar og eitt noða, sum eg fekk frá mammu fyri fyra árum síðani!

7. januar 1895

Tað gongur smátt við skriviningini. Vit hava havt mótvind og stilli og lagið er ikki so gott. Tað er tó ein uggi, at vit eru ikki teir einastu í somu stöðu. Vit signaliseradu í gjár við eina enska bark, sum er komin frá Australia, og í dag við eina bark, sum kemur úr Suðuramerika. Vit liggja her og reka saman við 10 øðrum skipum, sum skulu sama veg sum vit. Í dag resta 16 stig í longdini og fyra í breiddini til at røkka Queenstown. Vit kunnu náa hagar eftir fyra samdøgurum, um vit fáa vind.

8. januar

Endiliga góður vindur, og hon siglir sínar átta míl. Í dag geri eg blóðpylsu.

13. januar

Barometrið vísir meira enn orkan, men enn merkist einki til nakað. Springarar fylgja skútuni í hundr-

aðtali. Nú hava vit loddað. Dýpið er 100 favnar. Himmalin er ljótur, og manningin óttast veðrið, ið er væntað.

14. januar

Endiliga eru vit í havn og sluppu undan illveðrinum. Barometrið stendur enn lágt. Suðurendin av Írlandi er vakur við uppdyrkaðum bøi. Loðsurin kom umborð kl. 10, og kl. 12 ankraðu vit eftir at hava verið í sjónum í 124 dagar. Skómakari og skraddari hava verið umborð, og eg havi keypt einar stívlar, einar buksur, trý pør av sokkum, sápu, ein pípu og ein knív. Skiparin er í landi. Kanska kemur hann umborð við brøvum.

Eg hoyri, at russiski keisarin er deyður. Ein onnur norsk bark, sum fór úr Bangkok 14 dagar undan okkum, er ikki enn framkomin. Tað liggja fleiri stór seglskip á redini. Enn eru eingi boð komin og eingi tíðindini heldur.

20. januar

Nú hava vit skjótt ligið her avbyrgdir í eina viku, men enn havi eg ikki verið í landi. Øll hini skipini eru farin úr havnini, men enn hava vit eingi boð fingið um, hvat skal gerast. Tað er vist ikki nógv at síggja her. Hin gamli, skiparin, hevur gron og klagar um alt, sum fyrr var í lagi. Eg haldi, at vit báðir hava ynski um at skiljast frá hvørjum øðrum sum skjótast. Eg veit nú ikki, hvat ið hann hevur ímóti mær.

Eg havi brúkt hýruna fyri ein heilan mánað at keypa neyðug klæði, ja, pengarnir rulla.

Eg havi gjørt butterdeiggj, og haldi at hetta er eins leskiligt, sum tá ið eg arbeiðdi í Keypmannahavn, men gamla orðið “hvad man i Ungdommen nemmer, man ikke i Alderdommen forglemmer” hevur vist seg at standa sína roynd.

24. januar

Í morgun lættu vit akker at fara til Newcastle í Onglandi. Har skulu

vit lossa, og eg skal fara í land. Eg fekk ikki sæð so nógv av Írlandi. Queenstown er mótsatt so nógvum øðrum enskum býum fríur fyri kolroyk, men býurin er ikki serliga vakur.

26. januar

Í morgun kl. 4 fóru vit framvið Dover. Hetta er aðru ferð í lívinum. Tað gekk væl og skjótt at koma gjøgnum Ermasund, men dekkið er avkavað.

27. januar

Tað er stuttligt at síggja allar sluppirnar, sum liggja her og fiska. Hetta vekir gomul minni. Tær eru einar 20 í tali. Her frystir, men eg toli væl kuldan og eri væl fyri.

Hervið er henda frásøgnin liðug við komuna til Newcastle

So til Amerika

Henda ferðin hevur nú til samans vart í hálvan fimta mánað. Nú fer Frants til Keypmannahavnar. Haðani fer hann við ferðamannaskipi til New York, og haðani heldur ferðin fram til mammubeiggjan Frants í Nicaragua. Tað er fyrr greitt frá hesum í Miðvikuni.

Frants kemur heim aftur í 1901 og giftist við Julinu úr Bø, systir Zakaris Heinesen, sum var giftur við Karolinu, systir Frants. Frants hevði verið nakað vátligur, men nú gjørdist hann virkin fráhalds- og missionsmaður, sum saman við Linu var kendur fyri gávumildni og rættisinni. Frants var ein teirra, sum tók stig til sjómansheimið í Havn. Frants doyði í 1933, 62 ára gamal.

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá manni, sum hevur verið á sjónum í 60 ár.